

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Vt nemo facilè sibi ipsi vel alteri persuadeat gratiam
Sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ARTICVLVS PRIMVS.

Vt nemo facile sibiipsi, vel alteri persuadeat gratiam Sanctorum.

Gratia [gratis data, eminentiores habitu sapientia,] & [altiores dono intellectus:] non tam faciles, aut ita communiter diffusæ sunt, ut nonnulli sibi, alijsue persuadere possent. licet enim illi, qui gratia mystica modi supernaturaliter operandi dignati, ob sanctam exercitationem, & ad diuina assequenda contentionem iure merito de optima, quam elegerunt, & consecuti sunt, parte, gaudeant; ceteri vero illam in ipsis commendent, & reuerentur; non ideo tamen omnia viqueque ita tuta, aut salua sunt, quin in maxima circumspeditione quisque salutem suam cum timore, & tremore operari debeat. tum quod Lucifer in Angelum lucis se transformare soleat, & bonos non nisi sub specie boni decipere, attentet; tum quod nemo [citra specialem *d* reuelationem Dei de finali in gratia perseverantia securus sit:] & hodie *e* in Domino stans, cras cadere possit; tum quod sæpè apud homines, gratia gratis data, ut sunt gratia *f* sanitatum, operatio virtutum, prophetia, discretio spirituum, genera linguarum, interpretatio sermonum: & similes, (ad salutem *g* non necessaria) maiorem sanctitatis opinionem; quam occulta illa, & efficax gratia sanctificans, cau-

sare soleat. vnde nonnulli illorum qui sibi, alijsque illusoriae sanctitatis famam acquisierunt, dicunt: manducauimus *h* coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti, & in *i* nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo dæmonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus: & tunc confitebitur illis, quia nunquam noui vos. & ideo de acceptis gratijs Deo humiliter gratia referenda sunt, ad altiora autem dona se quisque penitus indignum censere debet, nisi sibiipsi, alijsue illudere gestiat.

Cæterum si quis proprias virtutes, & gratias ab hominibus laudari, nil omnino æstimet, ac illibèter se honorari permittat, nec in aliquo notabili reprehendat se cor suum; omnia quantumcumque grandia fuerint, in Deum, à quo omne & datum optimum, & omne donum perfectum desursum descendit; ex intima cordis humilitate referendo: is securè cum Beatissima Virgine MARIA; Dominum in anima sua magnificare poterit; licet vel Petri sanctitatem obtinisset, & umbra sua omnes languores curaret, & cum sancta Maria Magdalena, septies à Sanctis Angelis ad diuinos concentus audiendos eleuaretur: omni timore superbiæ, aut abusus sublato. [crescente enim charitate, *l* crescit & filialis, ac castus timor.] in quo clarè videt, quod omnia, quæ habet non sua; sed Dei sint. qui uti in sanctis suis mirabilis sit, consequenter dicemus,

Iii 3

De

a S. Thom. 2. 2. q. 45. a. 5. t. *b* 3 sent. d. 34. q. 1. a. 2. *c* 1. Petr. 1 *d* Conc. Trid. sess. 6. Can. 16. *e* 1. Cor. 10. *f* 1. Cor. 12. *g* S. Thom. h Luc. 13. *i* Matth. 7 *k* Iacob. 1. 1 S. Thom.